

„...kai visus naktelė aplankys, aš praversiu pasakos duris...“

Niūrią, tamsią, šlapią lapkričio popietę ikimokyklinio skyriaus „Boružiukai“ ir jų auklėtojos Dalia Karosienė, Lina Kučinskaitė, auklėtojos padėjėja Aušra Pilkauskienė ir muzikos vadovė Auksinija Križinauskienė pakvietė į svečius tėvelius ir draugus pažaisti pasaką.

Popietę vaikučiai pradėjo giesmele apie Dievulį bei klausėsi auklėtojos sekamos pasakos apie 4 spalvotus angeliukus. Artėjant gražiausioms metų šventėms-Kalėdoms, angeliukai priminė vaikams, kad visuomet reikia daryti gerus darbus. Baltasis angeliukas savo lediniais virbalais mezga snaigėms apsiaustus, rausvasis – rūpinasi, stebėdamas pro savo stebuklingą žiūroną, mato, ką veikia vaikučiai, kaip jie praleidžia dieną. Gelsvasis angeliukas, tikras romantikas, jis vaivorykštės spalvomis nudažo žvaigždutes, kurias uždega kiekvienam vaikučiui. Darbštuolis žydrasis angeliukas turi sapnų malimo mašiną, jis renka vaikų sapnus, juos mala ir barsto sapnų miltus, kad pildytųsi vaikų svajonės...

Paklausius auklėtojos sekamos pasakos, nuotaikinga dainelė „Vilkas ir septyni ožiukai“ jau kvietė į jaukius ožkos (Deimantė) ir ožiukų (Pijus, Benas, Eligijus, Džiugas, Rojus, Rolanda) namelius, kuriuose visa šeima ilgai ir laimingai gyveno, kol vieną dieną prie namų neatslinko piktas vilkas (Salvijus) ir prarijo ožiukus, liko tik viena ožkytė kreivakojytė (Rolanda)...

Bet...kaip ir visos pasakos, taip ir ši, baigėsi laimingai: sumani ožka išgelbėjo ožiukus, ir vėl visi gražiai ir laimingai gyveno.

Pasisvečiavę pasakoje, vaikučiai ir mamytės skubėjo į „Spalvotų angeliukų dirbtuves“ pinti advento vainikų.

